

Kovács Rozália (Ádám Antalné)

*1938-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma 74/1962.*

Diplomamunkájának témája illeszkedett a tanszéken folyó kutatási munkához, melynek célja a lakk- és festékipar kötőanyagaként szolgáló speciális gyanták előállítása, vizsgálata és minősítése volt. Első munkahelye is a Lakk- és Festékipari Vállalatnál volt, ahol üzemtechnológusként, majd fejlesztő technológusként dolgozott. Részt vett több, itthon korábban még nem ismert kötőanyag alapú termék kidolgozásában, mint például az Emfix néven forgalmazott vízzel hígítható szerves oldószert nem tartalmazó termékcsalád. Ezt a terméktípust használták a műemléki védettségű Keleti pályaudvar külső felújításánál, az általa ellenőrzött színetalonok betartásával. Részt vett az Erzsébet-híd teljes, többrétegű festéséhez használt bevonatok készítésében, valamint színetalon egyeztetésében. Közreműködött a hőhatásra megkötő HELIX-fehér nevű festék előállításában, melyet a fridzsidereket gyártó Lehel Művek részére állítottak elő. Később a Villamosszigetelő és Műanyaggyárban különféle műgyanták fejlesztésével foglalkozott. Részben a hazai villamosipar céljára készítettek „F”- hőosztályú zománchuzal-lakk, warnishlakk termékeket. Az így kidolgozott speciális termékek többségét szabadalmi oltalommal védették le, néhányban feltalálótárs volt. Másrészt a különféle műgyantákat az autók fékbetéteinek kötőanyagaként alkalmazták. Az NDK-s fékbetéteket gyártó vállalattal közösen dolgozták ki az ún. szárazgyantás eljárást. 1974-ben német nyelvből, majd néhány évvel később angol nyelvből tett nyelvvizsgát. Időközben megszerezte a felsőfokú iparjogvédelmi szakértői képesítést, így szabadalmi ügyvivőként dolgozhatott az Országos Szabadalmi Hivatalban. Nyugdíjazását követően, 1994-től, korábbi mérnök-közgazdász ismereteit egy új területen alkalmazva felszámoló biztosként dolgozott 2000 közepéig.

Kitüntetésként először a „Kiváló Ifjú Mérnök”, majd a „Kiváló Dolgozó” címet kapta meg az illetékes minisztériumtól.